

Sy-li spěwať,
Pilnje džěłať,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Prez spar měrnj
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědny dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoćń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

↳ Sserbske njeđzelske lopjeno. ↵

Wudawa so kóždy kóbotu w Esmlerjez knihicziščerńi w Budyschinje a je tam sa sčtwórtlětnu pschěpłatu 40 pj. dostacž.

Seragesima.

Luk. 8, 4–15.

W Galilejskej namatamy w našchim telicze Knjesa Jesuša. Wjele luda dže sa nim a se wschěch městow khwatara hiščezje wjazy k njemu, so bnych jeho přědowanje kłjischeli. Tež pschindu nimo pola, na kotrymž kłjěć kymjo rosšywašče. Gusto běchu hižom tuto džěto widželi a njeběchu nicžo kłjěć tym muklili; najwjazy wot nich drje tež njejbu na tuteho kłjěćja dale kłjěćwali; wschať běšče něščto wschědne, sčtož wón činišče. Niz tak tón Knjes. Žemu běšče wschitko, sčtož so w pschirodže sto, potasať na Boha a na Bože kralestwo. Wilije, kotrež tak lubosaje kłjěćjachu, a ptacžki, kotrež tak wješeke spěwachu, wobkřědčichu jemu Božu lubosć, kotraž kłjěde stwórnjenje bohoczje sčstara, a napominachu jeho k wutrobnemu twjerdemu doměrjenju. Wětr, kiž duje kaž chze a wot kotrehož ničto njewě, i wottel pschindže, dopomni jeho na potajne skutkowanje kłjěćeho Ducha. Žonopome sorno, kotrež je tak maľo a i kotrehož budže wulki sčtom, je jemu wobras Božeho kralestwa. A tež tutón kłjěć a te sornjatka, kotrež wón rosšyje, wucza jeho něščto jara wažne a kłjěćne. Wón widži, so někotre sornjatka pschi pucžu padnu, wone budža poteptane abo wot ptacžkow sežrane; někotre padnu na sčakowu rolu, wón wě, so budža bórny sčhadžecž, ale tež bórny wusthnyčž, někotre padnu tam, hđžež běchu přjedn čěrnje stejake, kłjěć drje běšče je wudžewať, ale někotre kłjěćsčki běchu wostake, a wón wě, tute kłjěćsčki budža rucžischo rosčž hač te kłjěćny a budža je saduščezž; někotre pať padnu na dobru rolu a te pschinyšču bohate płody. To naľoži wón k pschirunanju, kotrež wón kłjěć wustkadowe. To kłjěćno je Bože kłjěćno, kotrež mamy w bibliji, kotrež so nam přěduje w Božim domje. Tón kłjěć je Jesuš kłjěć. Wón je

i njebjěć pschischoť, so by tuto dobre kłjěćno kłjěćno rosšywať. A wón je to činiť w Židowskim a Galilejskim a Samariskim kraju, w městach a na wšach, w templu a w sčulach, na horach a pschi bryosny morja, hđžežkuli je přědowať a r. žik. A wón čini to hiščezje dženska. Hđž wň, lubi starišči kłjěćno džěćcom kłjěćno historie se kłjěćno pišma pomjedacze a wucžicze so modlicž, hđž wucžec džěćci w sčuli a duchowny w pacžerskej wucžbje ros-wucžuje, sčto je Bóh k našchemu sbožu činiť a sčto mamy my činiť, so sbožni budžemy, hđž so nam Bože kłjěćno w Božich kłjěćbach pschipowjeda, hđž čitamny w bibliji, spěwarisčich a dobručich kłjěćsčijansčich knihach, dha rosšywa njebjěćki kłjěć Jesuš njebjěćke kłjěćno. Sawěscze kłjěćno je dobre a kłjěćno doľonja kłjěćno džěćto se wschěj kłjěćnosčžu a mudrosčžu. A tola, tak maľo płodow pschinyšče husto to kłjěćno? 20, 40, 60 a hiščezje wjazy lěť je Jesuš džěćkať na tak někotrej wutrobje, ale hđže kłjěćno płody? Haj, hđže je něčto, kiž móže i dobručny kłjěćno wprajicž, so so na nim telko płodow namaka, kaž dhrbjaťe bnyč. Ma čim leži to? Kłjěćno ratar, kiž je polo na najlěpje wobdžěkať a dobre kłjěćno rosšywať a tola maľo žněje, wě, so móže wina jeno na roli ležecž, kotraž je pať pschetwjerda, pať sčakowa, pať nječžisťa. Dobře kłjěćno na dobrej roli pschinyšče bohate žně. A tak je tež w duchownym. Ta rola, do kotrejež Jesuš kłjěćno Božeho kłjěćno rosšywa, je čłowisťa wutroba; wot njeje wotwiskuje, kłjěćno budža žně. Duž daj kłjěćno wotmolwjenje na to kłjěćno, wažne prasčjenje:

Kajka je rola twojeje wutrobny?

Je wona

1. twjerda kaž pucž? abo
2. sčakowa? abo
3. nječžisťa? abo
4. dobra?

Schtuczka 5. a 12. Hdyž byjeť s ruku hymjo roshnje, padnu esče něotre sornjatka pschi puczu; te njemōža sřhadžecž a pľody pschinješč, ale budža poteptane abo ptaczki je žeru.

1. Nichtō w našchim wōtznym kraju njeje, do kotrehož wutrobny njeby Jesuř hwoje hymjo wuřhwať; ale kať něotra wutroba je twjerda kať pucž. Lědžebatki doľho mōža Bože řłowo řłyshecž, ale ničō njeje nad nimi pōřnacž, řo něřhto dořonja. 1000 řrōcž mōža řo potařacž na řwoje hřěři a řo napominacž, wobrocžecž řo, hewať řecž wěcžnje řhubjeni, 1000 řrōcž mōže řo jim prajicž, řo njeřmēdža phtacž, řchtož tu na řemi je, dořelž je to wřchitřo řachodne, ale řo dyrbja phtacž, řchtož horjelacž je, hđžež Řhryřtuř je, řo dyrbja ř bojōřcžu a ř řženjom phtacž, řo řbōžni budža, woni to řłysřa, ale wōřtanu, řajžž řu. ře řnano tež twoja wutroba tať twjerda? řy pschinđžecž do Božeho domu, řpēwařch řhēřłusře, ředžřřch řmēřom pschi řpředowanju a řřřnjesřch řwojei ružny pschi modlenju, ale twoja wutroba njewē ničō wo tym. řřymjo řo roshnje, ale padnje pschi pucžu. ř bōřřy pschinđu ptaczki, kotrež Bože řłowo řeru. řžert rořpřōřchi twoje myřle. řy myřłisřch na to a tamne, na teho a tamneho a njeředžbuješch na to, řchtož čřitacř, řchtož řo tebi řpředuje. ř na dompucžu rořřecžujješch řo wo tym a tamnym, tať řo ř Božeho domu ničō řobu njewořmješch do řwojeho domu. ř, ľuby čřitarjo, njebēřche tať něotřny řrōcž twoja wutroba twjerda kať pucž; njeřřy řy řhoniť, kať rad čžert řwoje ptaczki řcžele, řo byřhu řymjo Božeho řłowa řcžraře, kať ľohžny pschi modlenju a pschi řpředowanju wřřelacře myřle w tebi wotucža, kotrež tebe w twojei nutřnořcži molu; njeřdřbřisřch řy wo tať něotřej Božei řłusřřy prajicž, řo řy podarmo w njei pobyt? řuž čřitř tola, tať wjele, kať je na tebi, řo by řwoju twjerdu wutrobu řmjehčřit. řdyž njeđželu rano wotucžisřch, řpomň na to, řo je đžen teho Řnjeřa a prořřch jehō, řo by tebi pomhať, řōn prořwje řwječřicž. řładaj řo wřřehō, řchtož mōže twoje myřle rořpřōřchicž. řdyž řy do Božeho domu řařtupřit, prořřch řoha wo řnadne řohnowanje a wopomň pschi řpředowanju, řo řōh ř tobu řecžři, řo řesuř řwoje řymjo do twojeje wutrobny roshnje. ř potom na dompucžu njeđaj řebi rubicž, řchtož řy řłysřacř, řřhowaj řo w řwojei wutrobje a rořpominař řo řebi řřcžezō řařō a řařō. řotom budže to řymjo Božeho řłowa w twojei wutrobje řo pschimacž. řle

2. řładaj řo, řo njeje twoja wutroba řławōwa. řchtuczka 6. a 13. řōla, na kotřuž řymjo padny, bēřche ř wjerřha dobra, ale řpody bēřche řława. řu řřhadžachu řornjatka rucže, rucžisřchō hačž dřuhđže, dořelž řłōnžō roľu bōle wōhrēwařche; ale řorješřchi nje-mōžachu do řłubiny řo rořřchēřicž. ř jako řłōnžō horžō paleřche, řnenamařachu włōhi a wuřřhnyřhu.

řajřej roli řuna řo tať něotra wutroba. řať něotřny řřcžejřjan je řahōřjeny řa řwojeho řoha a řbōžniřa; rad pschinđže wōn do Božeho domu a njemōže řo na řožim řłowje napořłuchacž. řa jehō wobľicžu je widžecž, řo Bože řłowo mōžny řacžisřcž na njeho čřini. ř žyřej wutrobu řłubi wōn: řesuřa ja njeřuřcžcžu, a to řłubjenje je řpřawne. řōn je řwōľniřny, wřchitřo řa teho Řnjeřa wopuřcžecž a jemu řłuzicž. řane prořřenje njeje, řymjo Božeho řłowa je řeřřhadžalo a ľubi řjane řnē. řobřny řapocžatř je řcžinjeny. řle hdyž něotre ľēta pořđžisřchō jehō řařō widžimy, đha dyrbimy řo ře řpēđžiwaniřom a ře řřudobu prořřecž, je to wopřawđže řōnřamy młōđženž, tařama młōda řōľža? řēhdy bēřche tať řahōřjeny řa řesuřa a něřł řłusřa jehō njeřřcžecželam, něhdy čžyřřche řemu Řnjeřej řamemu řłuzicž a něřło řłuzi hřēřam! řať je to mōžno? řehō wutroba je řo řławōkej roli řunata. řať doľho, kať bēřche w pōbōžnym řaricřisřim domje řiřny, rořcžesřche wē wēřje, ale hdyž potom won do řwēřa řtupři a wřřelacře řpřytowanja na njeho pschinđžecžu, hdyž řli towařřchōjo jehō ř řłemu wabicřhu a jehō wuřřmēwařhu, hdyž njeřařche na niř

pořłuchacž, đha njemēřesřche možny, řola řesuřa wōřtacž. řehō wēřa bēřche jeno řwjerřřhna a njeňđžesřche do řłubiny. ř tať bu řōn řjany řapocžatř řanicženy, đuchowne řiwjenje wuřřhny, wono po něčřim wotēbēřařche a řłōncžnje řaňđže, dořelž je wutroba řławōwa. řajřa je twoja wutroba, ľuby čřitarjo? řbo řuna řo

3. nječřisřej roli? řchtuczka 7. a 14. řřyjeť njeje řymjo do čžernjom mjetacř, ně, tež řtōn řřch řola bēřche wōn đerje wōbđžēřacř; ale něotre řorješřčři bēřhu wōřtacř, te rořcžecřhu a řaduřřchū řymy.

řež to řtanje řo bōhuřel řusto ře řymjenjom Božeho řłowa. řať něotřny řřcžejřcžjan je w řesuřu řwojeho řbōžniřa namařacř a řo ř žyřej wutrobu ř njemu wobrocžit; won potařařa to psches řwoje řyře řađžerženje. řle wōn řabyđže, řo mamy řehō řtareho řadama psches wřřhēđne rořřacžē a potutu potepicž, řo mamy wřřhēđnje wōjowacž pschecžiwō řłemu. ře ře řłym wē wutrobje, kať ř njeřjadom w řahōřđže. řdyž njeřjad řřcžezō řařō nje-wupľējšch, đha budže řyřa řahōřđa řłažena. řořč njeje, řo řy řo řunřrōcž wobrocžit, ale něřł pľacžři, te čžernje wē wutrobje řřcžezō řařō wupľēčž, jeno potom mōže řo řōn đobřny řapocžatř đale wješčž. řchtož to nječřini, řola řehō řaduřřnje to řle to đobre. ř njemōľ ře, niřłō njeje řižom dořonjany. řesuř mjenuje 3 čžernje, kotrež řu te najřřařřchisřche, a to řunje w něčřisřim wōjnřřim čžařhu. řarōřcžē. ř kať wuľke řu nařche řarōřcžē wo řiwjenje nařřchřch ľubnyř wē wōjnje, wo řiwnořcž, wo pschichōđ nařřehō wōtznehō kraja. řle njeđajecžē řo wot řajřch řarōřcžow wōb-ľnjeřicž. řtařcžē řwoju nađžiju na řehō Řnjeřa, wōn budže wřchitřo đerje čžiničž. řo jene mamy řo řtaracž: řo řbōžni budžemy, řohatřwō. řohu budž řkoržene, řo je řiřch wjele w nařřchim ľudu, řotřř jenož na řo myřłla, řotřř nuřu ľuda ř temu naľōža, řo wōbōhacžicž. řajři je to hřēř! řajcžē řo warnowacž psches řudacřha, řehō pschēřadniřa. řōřčřty řiwjenja. řēhny pōbōžny muž je řař prajit: řa řudnym đnju budže řo potařacž, řo psches řađny hřēř telřo đuřřchōw řhubjene njebudže, kať psches čžēľne ľōřčřny. řaj, ničō njeřaduřřny bōjřře řiwjenje na wutrobje bōle hačž čžēľne řađōřcžē. ře twoja wutroba nje-čřisřta roľa? řa tebe prořřchu: wutorřaj řorješřčři řłehō, řo budže

4. đobra roľa. řchtuczka 8. a 15. řobra budže roľa nařřchēje wutrobny jeno psches to, řo njeřřcžestawajžny na njei đžēľamy, řo wōjujemy pschecžiwō řłemu a ř Božeho řłowa a wotřařanja a ř modľitny pschēzō řařō bōjřře možny řebi đobřwamy. řle potom pschinjeřemny pľody, my budžemy pschēzō bōle řesuřej pōđōbni a řōh ma nad nami řwoje řpōđōbanje, hačž budže nař junu wřacž do řwojicř njebieřow. řle ředžbuřmy na to, řo řesuř praji: ř pschinjeřu pľody w řcžēřpľiwōřcžři. ř řřwōřbje njeje niřđže tať, řo řo đženřa řřje a řutřje řnēje; ale mēřažny řinu řo hačž ř řnjam. řutōn řařōň pľacžři tež w řožim řřaleřřwje. řehō-đla mēř řcžēřpľiwōřcž řam ře řobu a ř đřuhimi, hdyž njebudže twjerda wutroba hnyřdom mjeřřta, a řławōwa hnyřdom řłubōľa, a hnyřdom čžisřta. řžēľaj řcžēřpľiwje a ř Božei pōmozū řo řtanje, řo pľody njeřesřch ř wēcžnemu řiwjenju.

řženřa pať prořuj řo, řajřej roli řuna řo twoja wutroba. ř potom do đžēľa! řamjeň.

M. w K.

řwječřorny řhēřłusřch w řymje.

řať ř twjerřnym řpanjom wōbjata

řēřł ľēži mōřwa pschirođa

ře řmjercžē bēřym pľařcžcžu.

řłōž řymna je

ř řaruje

řřchři jeřnym řmjertnym řařcžcžu.

Hdyž Bóh Anjes i njebja pschilaže,
Dha žiwjenje wscho k rowu dže,
Eso k wotpoczinku dawa.

Hdyž Bóh pať chže,
Wscho smłódnjene
A kraǵne sašo stawa.

Tež ja bym i pierschčeže, popjela
A srodnu bórny do rowa,
F. Macz mam w nozy czmowej.
Duch njewumrije,
Wón k njebju dže
Do domowiny noweje.

Nětk pať, o Božo, hdyž so czmi,
Mje do swojeju rukow wsmi;
Sa spróznny kóža hladam.
Drěmk hlódky daj,
Mje pod schit staj;
Spacz w twojim měrje žadam.

Nječy czyste, tebi swjeczene
Eso dny, kiž hišččeže spožczicž chže
Mi twoja Boža rada,
So po cžaku
Mi we Khrystu
Da sbóžnoscz twoja hnada!

F.

Jan

abo

Spěwaj a dželať.

Bo w jedacžto samłodnych a starych

wot

A. Kulmana.

(Potracžowanje.)

Takle hólčez pľakasche a sdychowasche, a pohlada do pola a widžesche tam znyh sahon rěpy, a jemu so jeje chžysche. Ale jeho macz bě jemu prajila: „Njebjeť niťomu nicžo!“ — A w tym wokomitu pschipaše so hólčzka k rěpi i dwěmaj kósomaj, a wón postany a džesche a pschindže k nej a džesche: „Se ta rěpa wascha, ja bych rad nělotre sjeđk, ja bym hlódnny.“

„Daj, nascha je; ale schto by ty, a i wotkal by?“

„Ach, luby Božo, ja nimam žaneho doma, a rěkam Jan.“

Ta hólčzka so lubje wuřmja, a džesche: „Jan cži rěkaja? to je rjane mjeno; ja rěkam Hanka.“

„To je tež rjane mjeno. Moja maczeřka rělasche Marja, a to je hišččeže rjensche mjeno.“

„Moja macz tež Marja rěka. Ale Jano, hdyž dha mařch swoju macz?“

„Ach, ta je wumrjela a je sahrjebana.“

„O, ty wbohi Jano! je dawno morta?“

„Hižom schtyri njedžele“; a pocža pschi tym pľakacz, a Hanzu ronjachu so tež byly i woczow. — A wona džesche k njemu:

„Jano, ty njetriebasch žanu rěpu jěscž, ja chžu tebi wot mojeje swacziny khlěba dacž; by jara hlódnny?“

„Hlódnny drje bym, ale wot twojeje swacziny njejem, ty hewať kama došč nimařch.“

„O, njestarať so, ja njejschym jara hlódnna, a k wječeri mam sašo domach jěscž, ale ty njewěsch, hdyž schto dostanjesch.“ A wona so byže, wučžeže swój nóz, wurwi i rubiščla khlěb, wotkra řebi

mařy rózť wot pomasři, a da tamnu znyh Janej. A tej džěscži jědžeschej, ředžo hromadže so rostěczowajo, a Jan pschezo řkomečto wot swojeje lubeje maczeřki póbla prajesche.

A Hanka džesche k njemu: „Ale ty dyrbjať tola tež wo twoju njebohu maczeřku žarowacz.“

„Daj, to drje ja bych, ale ja nimam žaneho czorneho rubiščla ja schiju, a žaneho schlewjeřka sa klobuť.“

„Sa tež niž, hewať bych cži daka. Ale hlaj“ — a wona postany a bježesche ke katej, hdyž te stare lapy wiřachu, wottorže wot nich nělotre czorne schnorťki, pschiběža sašo a poľasa je Janej. A tón so wjeřelesche, so budže nětk swoju lubu maczeřku žarowacz, kaž druge džěczi czinja. A wona jemu pschijwaja jenu czornu schnorťku sa klobuť, a druhu swi jemu wokoko ruki.

A tak wostajchtoť wonaj hromadže, hacž bě cžas dom hnacz. A Hanka džesche: „Hdyž dha tule nóz wostanjesch?“

„Njeřmēm i tobu do wascheje wřny hičž?“

„Ně, našch stražnik (wajchtať) je jara řny, wón cže wučžeri, pschetož wón niťoho zuseho wo wřny w nozy njeczěři.“

„O, njestarať so, Hanka, ja hižom hospodu namařam; ale ja bym řudny, so dyrbju wot tebe, ja bych rad pschi tebi wostať.“ A byly so jemu po lizomaj kulachu; Hanka tež pľakasche. — So řhwili džesche wona: „Wosthaj, widžisch tamle kur w holi? tam je mój džěd, wón wuhlo pali, to je pěkny džěd, pola njeho je hižom nělotryžkuli zusy człowjeť hospodowacz: dži k njemu, tam budžesch móz psches nóz wostacz.“

A wón postany, wsa swój řij a džesche do hole, Hanka pať honjesche swojeje kósy domoj. —

5. řta w.

Moje džěczatka, njelubujmy se řkowami
ani i janyřkom, ale se řtutkom a wopravdže.
1. Jana 3, 18.

Stary Hodan bě lěřka i wjěřscha pschezo w holi, a njepschitdže druhny sa znyh tydžeň dom, hacž řobotu wječor, so by njedželu se swojimi hromadže pobny a i druhimi ludžimi řemřchi řchoť. řeho džowka Hana pschinyježe jemu kóždy džěň psched wječorom jěscž. Wón pať palešche wuhlo, niž pschezo na swojeje holi, a řam řebi, ale tež wjeřnyh a řuřodam, pschetož wón to najlěpje rořymjesche, a duž so woni jemu doměřichu. Tak tež dženřa. A wón bě řebi řji nowe milerje nastajať, a řhodžesche wokoko pschi dženřa napalenym wuhle a hladasche, řchto by so hišččeže czinicž mohlo. Sčkóncžto bježesche Boži domečť a řčelesche řwoje pobleđnje pruhi psches wuřkose řhóiny na řemju, kówowokoko bě wřchitko cžische, a wón řebi řaspěwa k dobrej nozy řhěrluřch:

Mój Božo, nětk chžu lehnycz hičž,

A swojeje woczki řaňdželicž,

Duž hladaj na mnje i njebjeřow,

A póščel ke mni wajchtarjom.

A bym-li řhřěchit wodnjo ja,

Mi twoja hnada wodawa,

Psches řhřyřta řrej mje wuřwječzi,

Wot wřchitkich hřěchow wučžisčzi.

Hdyž něchto je mje rořhněwať,

Eso na mnje hřěřchnje pschěřhwatať,

Dha Wótcže, njech je wodate,

A jemu wřchitko řabyte.

Tať chžu ja na to i měrom řpacž,

Mój Wótcže, ty chžnyť ředžbowacz

Tež na řnyh mořich i lubořczu,

Řich wodžecz i twojeje řmilnosczu.

Tak chyst ty na wschěch kědžbowacž,
 A wschitkim spróznym pokoj dacž,
 Tych srudnych rano swjěkělicž,
 A khornych w nozhy woskchewicž.

Ty jandželam chyst pschifacž,
 So dyrbja pschi nař sparnych stacž,
 So ničtó srudny nještawa,
 Sdyž řlónčžo rano řeskhadža.

Sdyž stary Ğodan takle řpěwacše, pschidže San, tón prošet-
 řki hólčez k njemu, řasta a řepře řo ř ramjenjom na tořtu
 řhójnu, wosta řměrom řtejo, řo njeby řtareho muřa w řpěwanju
 moliř, a pschipořluchowacše. řako pař wón řpěwacž pschesta a
 řwój řochor pola řwojeje řěty na pjeřř poloři, džěřche řan blize
 ř Ğodanej a prajeřche: „Dobřy wječor! chžecže mje w nozhy
 řospodowacž?“

„To čzi njemóžu řlubicž“, wotmolwi Ğodan, a řladacše
 řrucže na njeho.

„Ach, wobřhowajcže mje tola. řamle bě hólčka na polu,
 řanka jej řěřachu, řa pařeřche řošy a mi prajeřche, řo řcže wy
 řara dobročřiwny muř, a budžecže mje psches nóz wobřhowacž.“

„To drje mohřo řo řtacž, hdy by řy řež dobroř a řěřny hólz
 byř, pschetož řlaj, worakawe řošy hólčata ja njemóžu řnjeřčž.
 řšy řy řež řam?“

„řaj, moja macž je mi wumřeřa, a nimam řaneho nana,
 řaneho bratra a řanu řotřicřku.“

„řak stary dha řy?“

„řa řym w džěřatym řěcže.“

„řlaj, hólčze, hdy byř ja wjedřřř — nó, wostař pschi mni,
 ja chzu cže řospodowacž. řšy řlónčny?“

„něřko niž wjaz. řa řěřna hólčka je mi wulku pomastu
 řaka.“

„řanka je řěřna hólza. řlaj, hólčze! wona je dobročřřwa
 pschecžřwo řebi byřa, řajki řy řy pschecžřwo nej byř? — řlaj,
 řebi pschezo řudžo řěřčž řawaja, cže nozhy řospoduja, a čzi tola
 ničžo winojčži nejřu; řrořymřř řy řo?“

„ř haj, řo ja wěm. řmoja nejboha macžerřa řuřř... prajeřche,
 řhlaj, řano, řudžo namaj nejřu ničžo winojčži řawacž. řamaj
 tola řawaja, hdyž něřř wulki naroščesř a džěřacž móžesř, dyrbřř
 řudžom pomřacž džěřacž a řim řřch řuboščž ř džěřkom řnjacž na-
 řunacž. řle ja řebi mřřřlu, hdyž něřř po proščenju řhodžu, řak
 móžu něřdy wschitkim řym řudžom džěřacž pomřacž, řotřř řu mi
 něřřto řali, a řym řebi řehodla řuřto řadař, řo njetrjebař wjazhy
 prošřčž, řewal dyrbřu napošředřu wschěm řudžom pomřacž
 džěřacž.“

řtary Ğodan džěřche: „řdyž řwoja macž takle řěcžesče, cžehodla
 dha nejje wona džěřaka, ale je prošřka?“

„Ach, mój řožo, wona bě pschezo řhoro.“

„To je něřřto druhe. — řwostař řu nóz pschi mni, ja chzu
 ja chzu čzi řež řěřčž řacž. — řjěřha řo čzi wjazhy po proščenju
 řhodžřčž?“

„Ach, ně, hdy byř řeno wjazhy njetrjebař, ja chyst řad džěřacž,
 hdy by mje něřřto řjěbacž mohř. řa řym řebi řjědy na polu
 mřřřřř, hdyž pola wacšeje řanki řtejach, cžehodla dyrbřu ja
 řodžo prošřčž, a wona njetrjeba, a běř řara řrudny, řo je řař
 a niž řinař.“

„řó, hólčze, řyřř řo pola mojeje řěty řele a cžakaj, ja mam
 řřčžesče wokořo řwojřch milerjom wobřladowacž.“ řle ř řym wob-
 wobřladowanjom řemu ničžo nejbě, wón bě řřřom řjědy wřřo
 wobřladowal, a wjedžesče, řak wřřo je a řteji, ale řemu běřřu
 řajře džřwne mřřřle do wutrobny pschřřšče, ře chžřřšče wón řam
 pschi řebi wobmřřřlicž, a řěho dla džěřche řřčž, wostajřřřř řeho

hólza. řwón džěřche na řtronu ř řwojeje wřřy, pschetož řeho džowřa
 řana dyrbřesče řoro ř řěřžu pschřřčž, a wona řež pschřřdže, a
 nejřesče w prawej řuřy řřmřesřko. řu wřřžo, džěřche wón řei
 napřčecžřwo a džěřche: „řerje, řo džěřch, ře mni je hólčez pschřř-
 řřoř, řón nima ani nana, ani macžerře, ani bratra, ani řotřy,
 wón řo mi řpodoba, wřmi řeho řobu řom, ja byř chyst, řo by
 něřřtre dny pola nař wostař.“

„To chzu čřřicž“, wotmolwi řana, „a mřy móžemř řeho
 řřřnacž, hdyž dlěje wostanje.“

„řak je“, džěřche řodan, „a je-ři řěřny, řaž řo mi řba, a
 niřoho nima, a je wěřnosčž řěcžak, dha móžesř řeho wobřřhowacž
 a řa řwoje džěřčo pschřřecž. řy řanřch džěřči nimacř, a by je
 tola řad wřřaka, řu macř hólza, řón je řřřom řrořu wotřřřř.
 řle řy dyrbřřř řo řurja řež prajeřčž, řřřto wón ř řemř mēni.“

„To řo wě; ale řón řemu pschecžřwony nejbudže.“

ř w řajřřch řěcžach pschřřřdžesřřtaj wonaj ř řěcže, řdžez řón
 hólčez ředžřřšče, řón pař, řako běřřřtaj ř njemu dōřčřloj, řřčřř
 řorje a řtejesče wjěřesř řřčřed nimaj.

řana řeho wřřžo, džěřche ř nanej: „řo je řřřřřwony hólčez“;
 a džěřche ř njemu: „řano, řōj řo mnu řom, řei řo chžesř řěřny
 byřčž, dha móžesř něřřtre dny pschi mni wostař.“

řan pohřada na řwoju řuku, na řu cžornu řřřnōřku wokořo
 nejje, a džěřche: „řaj, ja chzu řěřny byřčž!“

„řřřto dha macř wokořo řuřř?“ džěřche řořakowa.

„řa mam wokořo nejje cžorny řřřlewjerr, dōřelž je moja macž
 wumřjeka, a wokořo řřobuřa mam řež řajřř.“

„řřřto je řebi řo čřřřř?“

„řena hólčka wotřach na polu, wona řeka řanka, a je
 ř wacšeje wřřy.“

„řanka je řěřna hólza. řle řak dōřřo chžesř řo wokořo
 řuřř nořřčž?“

„řak dōřřo, dōřř nejbudžecže prajřčž, řo řym řež řěřny řaž
 řanka.“

řtary Ğodan a řeho džowřa na řo pohřadnyřřřtaj. ř stary
 Ğodan džěřche: „řón hólz nejje řřřny. ř něřř, řana, džř, praj
 řurřej dobroř wječor; a řy, řano, čřřř, řo řwoja cžorna řřřnōřka
 ř řuřř pschřřřdže.“

řana prajeřche něřř řwojemř nanej dobroř nōž, řehorunja řež
 řan. ř wonaj džěřřřřtaj řromadže duřy řebi, řo a wono
 powjědajo. — (řřřřřřřřřř dale.)

řařowotřhorjeny.

ředny bohary młodženz w řomje mējesče dōřři cžak dla
 něřřřřřo cžezřeho bracha na řhorokōžu řezččž; řřōncžnje wón řařo
 wotřhori a bu řtrowy. řuž wón přēni řřōčž won do řahrořy
 džěřche a běřšče řaž nowonarodženy. řwón něřřo řwoje wobřřčžo
 ř nejřu wobřōřči a džěřche: „ř řy řřččředřřwny řožo, mohř-ři řebi
 cžłowjerr něřřto řapřacžřčž, řak řad chyst čzi wřřo řwoje řamōž-
 nje řacž!“

řole řřččřřřwz řermas řřřřšesče a ř bohatemř młodženzej
 řjěřny: „ř wřřřōřa wřřřřře dobre řary pschřřřřdžesřu; řam nej-
 řamōžesř ničžo řřacž. řōj, řřēdř mi!“

řłodženz řa řobōžnym řaržom džěřche, a wonaj do cžēnnesje
 řěty pschřřřdžesřřtaj, řam běřšče řama řakōřčž a řame řubjensřwo;
 pschetož nan řhorř řezesče, a macž řřakajšče, džěřči pař běřřu
 naře a wo řřřēb wōřachu. řuž řo młodženz řřōřči. řermas
 pař džěřche: „řlej, řule je wotřak řa řwōj wopōř! řlej, řowle
 řu řnjēsōwř bratrja a řařřřpnřřř!“

řuž řón bohary młodženz řwoju řuku nad nimi wotewřř, řřch
 bohacže wobřarřwřřř a řhōřehō řřadawřřř. ř čzi wōřřčewjēni
 řřudžř řeho řōřnowacřu a řōžehō jandžela řmjenowacřu. řermas
 pař řo pošmēwřřny a džěřche: „řak wobřōřřř řy pschezo řwoje
 džakowne wobřřčžo najřjēdy ř nejřu a potōm na řemřu!“ ř.

Nakhwilny zamolwity redaktor: K. A. Fiedler.

Čiřčēř a nakřadnik: M. Smoleř.